

האיירה פניך על עבודך

יצא לאור ע"י

מערכת בדסלב

החומר הנשמה של
מבקשי ה' באורו הברור
שק' רבינו הקדוש
רבי נתמן מברסלב זצ"ע

שנת ה'תשפ"ד

ל' - יריא

זואם הערט זיך זואם איז נייעם

הבזרה אין טולטשין

לימוד תורה וכל תפילה וכל מצוה הוא ענין חדש וגוון חדש בכל פעם, ואז כאשר מאמינים בזה זוכים אף להרגיש האור, וכמו שמורינו הרה"ק רבי נתן זיע"א (במכתביו) מסמך זאת עה"פ 'יהי ידיו אמונה' שע"י אמונה זוכין 'עד בוא השמש' להרגיש במאור השמש ולהאיר את השכל בזה, וכל זאת ע"י האמונה.

ואף כאשר האדם אינו מרגיש שום התחדשות בעבודת ה' כבר לימדונו רביה"ק הדרך נלך בה (שיחות הרי"ן אות ע"ד), שכמו שאדם יכול לעשות את עצמו כאילו הוא ברוגז "ער שניצט זיך א רוגז", כמו כן יעשה בעבודת ה', והכא נמי, כשינסה להתפלל יעשה את עצמו כאילו הוא מרגיש חיות והתחדשות, כאילו הוא מרגיש חיות בלימוד, וכן בכל מצוה, וכך יכריח את עצמו לחיות עם האמת, ואז ממיילא נופלים כל החדשות השקירות, וכפי ששח רביה"ק "דו טוה גוטס, און די שלעכט וועט ממיילא אוועק פאלן", להיכנס בחדשות האמיתיות, באור חדש הגוון בתורה ועבודת השם, רק שהוא גנוז ומוצפן, אך כשמאמינים ומוצאים את החדשות שם אז ממיילא נופלים החדשות האחרות.

הדברים אשר יצאו מלב נכנסו אל לב, אך ר' שמעיה לא הסתפק בזה, ושאלה בפיו: אכן, האמת איתך, אך כפי שאני מכיר את עצמי איני יכול להתנתק בין רגע מלשמע נייעס, ובכן מה עבודתי בעת אשר עדיין אני להוט לשמוע בכל עת חדשות מהבלי העולם?

אכן אף על זה האיר מורינו הרה"ק רבי נתן זיע"א ענינו - עונה ר' אייזיק - במכתביו הוא מעלה נס שצריך להחשיב עד מאוד ולעשות עסק ולשמח בידיעה זו לחד שכל החדשות הללו המה הבל ורעות רוח, ואף שכרגע איני יכול להתנתק מהם, מ"מ הרי אני יודע את האמת שהכל הבל הבלים, והחדשות האמיתיות הן המה תורה ועבודת הש"ת, אז ממיילא ניגש האדם לזה בהתלהבות פחותה, ואט ואט ימשך אל החדשות האמיתיות...

אנחת רווחה נשמע מפי ר' שמעיה, תיכף ומיד הוא נטל את הלקוטי הלכות המונח על השולחן והתחיל להגות בה, להכניס בקרבו ולחקוק בעצמותיו החדשות האמיתיות...

למישרים ללא חדשות משמעותיות, אך כשנתבונן בהבטה פנימית, ניווכח איפוא שהוא היפך מהאמת, כי כל החדשות הנעשים בעולם הרי כחלוף הזמן הרי הם כלים וחולפים מן העולם ואינם ענין לשום בר נש, ולעומת זה ברוחניות יש כל הזמן חדשות, בכל יום ובכל שעה, כי אינו דומה הנחת תפילין של אתמול להנחת תפילין של היום, כל יום הוא גוון חדש ונפלא ומתקן ותיקונים חדשים שלא היו מעולם... ואלו הם קניינים נצחיים העומדים לעלמי עד ולנצח נצחים...

ואף ענינו וראות בחוש כאשר מקיימים 'שאל אביך ויגדך זקינך ויאמרו לך', כשנפגשים עם אנשי שיבה באים בימים, ושואלים מהם על מה שהיה בשנים קדמוניות, וכי אנו שואלים אותם על גשמיות החדשות שהיו אז, מי כבש מדינה זו או זו? הרי עיקר השיחה תסוב לאיזה צדיק היה נוסע ואת מי זכה לראות, ומה היה שם וכו', כי אלו הם חדשות אמיתיות הקיימים לעד.

ובפרט אצלינו שרביה"ק היה כל כולו היה התחדשות, עד כדי כך שהעיד על עצמו שאפילו 'הבל פה' אינו יוצא בלי התחדשות, ועבודת ה'החדשות' היה אצל אנ"ש יסוד גדול.

ר' שמעיה בלע כל מילה בקשב רב, אך שאלתו בפיו: מה הוא ההסבר לזה ואיך ימילים לזכות לכך?

ר' אייזיק התרומם ממקום מושבו וחזר תוך כמה דקות עם ספר ליקוטי הלכות בידו באמרו: הנה מורינו הרה"ק רבי נתן זיע"א מאריך בזה בהלכות תפילין (הליטה) שהאמת הוא שכל רגע מתחדשים, כי השי"ת מחדש טטבו בכל יום מעשי בראשית, ואין דומה רגע אחד למשנהו, ובפרט אצלינו שידוע שפעם אחת הרים רביה"ק קולו הקדוש וקרא בקול עמוק וחזק וצעק: "אלט טאר מען נישט זיין", הרי בזה נמנח היסוד, שבאמת לא שייך ענין זקנה ושינה בעניינים רוחניים, כי נעשים בכל עת חדשות, חדשים לבקרים רבה אמונתך.

ואולם כדי להרגיש זאת צריך בתחילה להאמין בזה, להאמין באמונה תמימה שכל דבר שעושה בעבודת ה' נעשה בזה חדשות שלא נעשו מעולם בכל עת ורגע, כל

תיכף כשנכנס ר' שמעיה לבית מדרש העיד הכרת פניו שאינם כתמול שלשום, משהו מעיק על ליבו, כשסיימו תפילת מנחה ברוב התלהבות דקדושה, התיישב ר' שמעיה על מקומו והניח ראשו בין פרקי ידיו כמתבונן ומשוטט במחשבתו.

ידידו ר' יודל שראה בטרדת חברו התיישב למולו ושאלו: הגד נא לי ידידי, מפני מה פניך רעים היום? וכי חלילה שמועה לא טובה באה לאזניך אשר לא שמענו?

מיד נייער ר' שמעיה ממחשבותיו והרגיע את ידידו: חלילה, הכל על מקומו בשלום בחסדי ה', רק מתבונן אני במצבי השפל...

בפתיות לב מחליט ר' שמעיה להשיח את לבו בפני חבריו: הנה ידוע לך שלחוט אני לדעת ולשמע כל פיסת נייעס' הנעשה בעולם, ובפרט בעת הזאת אשר קול מלחמה במחנה ובכל שעה קלה בת קול יוצאת ומכרות על החדשות הנעשות מסביב, ואם כי מתחילה נעם לי כל זאת, אך במשך הזמן נכחתי לדעת שכל זאת מביא אותי לפחדים וחוסר רגיעה נפשית, ואין בזה תועלת כל עיקר, אך מרוב שאני בתוך העניינים אין בי כוח להכריח את עצמי ולהתנתק מלשמע כל החדשות.

ר' יודל הקשיב לדברי ידידו מקרב לב, ולאחר אמו: הנה באמת הוא דבר טבעי שהאדם אוהב לשמוע חדשות ולדעת את הנעשה בעולם, אך כל זה הוא בהבטה חיזונית, כי באמת כל הנעשה בעולם בדברים חיזוניים אינם חדשות כלל, מורינו הרה"ק רבי נתן כותב במכתביו "חדשות למטה מן השמש אין", הגם שבזמנו היו די חדשות בעולם, במלחמות מדינות אלו עם אלו וגילוי ארצות חדשות וכדומה, כי מובאר בליקוטי הלכות שבאמת כל הנעשה בעולם כבר היה לעולמים, במלחמות המלכים ושאר העניינים, רק מה שמושך את האדם הוא כי זה דבר הנעשה כעת בעולם.

ולכן כאשר שאול ישאל איש מרעהו על חדשות, להוא יענה על החדשות הנשמע בעולם, וכאשר יתעניין הלה במצב האידישקייט, יקבל מענה שבי"ה הכל הולך

על הטוב זכור
מחיד: **שמואל בלויא**
ירושלים
שירים 200 גליונות
לרגל הולדת
נבדחתו למז"ט

על הטוב זכור
מחיד: **ישעי' הנון**
ירושלים
שירים 400 גליונות
לרגל שמחת
נישואי בנו למז"ט

על הטוב זכור
מחיד: **שמואל ב"ר**
ירושלים
שירים 400 גליונות
לרגל הולדת
בנו למז"ט

על הטוב זכור
מחיד: **זלמן שמואל נפתלים**
ירושלים
שירים 500 גליונות
לרגל שמחת
נישואי בנו למז"ט

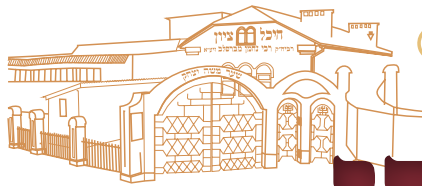
על הטוב זכור
מחיד: **משה קעניג**
ירושלים
שירים 500 גליונות
לרגל שמחת
נישואי בתו למז"ט

על הטוב זכור
מחיד: **ישראל אהרן ב"ר**
ירושלים
שירים 1000 גליונות
לרגל הולדת
בנו למז"ט

על הטוב זכור
מחיד: **שלמה הענדלערי**
ירושלים
שירים 1000 גליונות
לרגל הולדת
בנו למז"ט

על הטוב זכור
מחיד: **ברכת מזל טוב מנחם פריטה**
ירושלים
שירים 1000 גליונות
לרגל הולדת
בנו למז"ט

על הטוב זכור
מחיד: **ברכת מזל טוב רבי יעקב נתן אנשיין**
ירושלים
שירים 1000 גליונות
לרגל שמחת
נישואי בנו למז"ט

מבקשי השם שמצאו מנחה בצל רבינו הקדוש

בציבור חמדתי

מוה"ר יואל קלאר הי"ו - ירושלים

החיפוש בחב"ד, קרטעשניף, ולעלוב עד שמצא את שאהבה נפשו

גדלתי ב"ה במשפחה חשובה, במקור היו אבותי חסידי וויזניץ כמה דורות, עוד בחיי הרה"ק בעל התורת חיים מקאסוב זי"ע, זקני ז"ל היה נוסע תדיר להסתופף בצל אדמו"ר וויזניץ זכותם יגן עלינו והתחמם לאורם.

זקני עליה מארצות הגולה לעיה"ק ירושלים יחד עם אביו, ובהיות שהיה ירא את ה' בכל מאודו הנקרא בלשונו "פרומער", הוא חיפש להשתייך לקהילה יראה וחרידה עם גדרים וסייגים ותקנות קדושות עם ערליכקייט ופרומקייט, אשר על כן היה קובע את מקומו וידידיו בקהל יראים שכהיום המשמך ממנה ה"ה קהילת משכנות הרועים, שם התפלל גם הגה"ק רבי עמרם בלוי זצ"ל ויראי ה' וחושבי שמו אשר בער בקרבם אהבת ה' וקנאו את קנאותו.

המשיכה לתפילה בהתלהבות

אבי שליט"א גדל בירושלים ולמד בת"ת וישיבת "תורה ויראה" במאה שערים, בהגיע עת דודים הוא התחתן באמערקא, שם נולדתי וגדלתי בעיר ואם בישראל וויליאמסבורג, למדתי במוסדות דק"ק סאטמאר.

זכרני שכבר בילדותי היה לי ברען לעבודת ה', נמשכתי לכל מקום שראיתי שם ערליכקייט ופרומקייט, חיפשתי אור וקירבת אלקים למלא את נפשי הצמאה.

אבי היה גר אז ליד בית המדרש חסידי סטראזניץ, התפילות שם בבית המדרש הם לשם דבר בהתלהבות ובקול, בנוסח המיוחד והנעים של נדבורנא, נמשכתי לנוסח התפילה ולהתלהבות קדושה וקבעתי מקום לתפילתי בבית מדרש זה, והיו עיני ולבי מאירים מהתפילות המרוממות. כשגדלתי הגעתי לעוד כמה בתי מדרשים אשר שורשם ממקור קדוש זה יהלכון, אשר תפילה שם היה "א דאווענען"...

בצל הרה"ק מקרעטשניף זי"ע

אחרי זה זכיתי להסתופף בצלו הבהיר של הרה"ק רבי הערשלי'ע מקרעטשניף זי"ע"א, שהיה גם בנוסח הזה, הייתי נוסע הרבה אליו, ואכן היה מה לראות אצלו, יהודי שמסר נפשו לעבודת הש"ת בחיות ובהתלהבות למעלה מגדר אנושי, כידוע לכל מי שהיה מסתופף בצילו הטהור.

כחבורת ה"מלאכים"

הנהגה אבי משמש כדיין ומורה הוראה, ולקח שימוש אצל רבו הגה"צ רבי מאיר וועבערמאן זצ"ל, מגדולי תלמידי הרה"ק רבי אברהם דובער לוי זי"ע הנקרא 'המלאך' על שם גדולתו ומעלת קדושתו, ומטבע הדברים היה מסתובב ומתחבר עם האי חבורתא קדישתא מתלמידי 'המלאך' שנקראו בפי כל ה'מלאכים', חבורה של עובדי ה' ואנשים מורמים מעם מחסידי חב"ד.

העומדים ברומו של עולם בעמקות נפלאה, אין הם מגיעים לשמונה עשרה פשוט אחד...

אז לראשונה הבנתי שעדיין לא הגעתי אל המנוחה ואל הנחלה...

הרש"ב: תחילתו וסופו של כל דבר הוא אמונה

זאת ועוד, הרי שאף בלימוד חסידות בעמקות והתבוננות הרי סוף כל סוף מוכרחים לגשת לכל העניינים באמונה, ובלי אמונה לא מתחיל שום דבר, ועל קוטב דרך זה הולכים וסובבים הרבה מאמרים ושיחות העמקות של הרה"ק הרש"ב זי"ע שצריכים לגשת לחסידות עם אמונה, ואי אפשר למצוא את הש"י בהתבוננות ע"י חקירות לחוד.

זאת אומרת, שהגם שבפועל ממש בחסידות חב"ד עסקו הרבה בהתבוננות וחקירות, ומחשיבים שם מאוד מי שהיה לו ראש של חקירות, וכן אדמו"ר הרש"ב בעצמו כתב "ספר החקירות", אבל הוא גופיה מציין ואומר שכל זה הולך וסובב רק ע"י אמונה, ובפרט ב"קונטרס התפילה" שלו הוא מאריך בענין הזה באריכות נועם, שאין שום ענין של התפעלות מה' אם אין את הידעה הפשוטה של אלקות באמונה בעצם, ותחילתו וסופו של כל הדבר הוא האמונה.

ונכלל בזה נקודה למחשבה נכונה, שכל החקירות והחכמות וההתבוננות אינם באמת להבין את הדברים לאשורם, כי באמת אף לאחר כל החקירות וההתבוננות לא ישכיל האדם באמת לאמיתו את הענין לאשורו, ואינם אלא כדי לשבר את האוזן של נפש הבהמית לענין ההוא אשר למעשה כל עניינה הוא אמונה.

וכי יעלה על הדעת להבין באמת ולהשיג אמיתת אלקותו יתברך אשר כולא קמיה כלא חשיב, אשר באמת הוא דבר שאינו בר השגה שללית כלל וכלל, ולך נא תסביר בדברים שכולא קמיה כלא חשיב, אלא מאי, אי אפשר להוכיח את זה בשכל ומוכרחים להגיע לאמונה, וכל ההתבוננות והחקירות כולם הם בסך הכל באים לפרט ולהסביר בפורטרוט את האמונה, שע"י ההתבוננות והחקירות מתיישבת האמונה קצת על השכל.

כל ההסברים מתארים "ברסלב'ער חסיד"...

עוד ענין שמדובר הרבה בחב"ד הוא ההתבוננות בנפש ובמידות, אהבה בתענוגים וענין המידות כולם, שמבארים ומתארים איך נראית אהבת ה' במידה זו ובמידה זו, ואז כבר היה לי קצת שייכות עם חסידי ברסלב, ואמרתי לחברותא שלמדתי אתו, הנה ראה נא כל מה שמתארים פה עם כל ההסברים ענין אהבת ה' ואהבה בתענוגים, הכל הוא תיאור של ברסלב'ער חסיד... אלא אנוחנו לומדים זאת מבחוץ להבין בהתבוננות מהי זאת האהבה, ואילו הוא נמצא עמוק בפנים ויש לו שייכות ואהבה אמיתית עם ה', הוא הענין בעצמו...

זאת ועוד הרגשתי על עצמי כשלמדתי תורת חב"ד - ואציין שחלילה איני מדבר על כלל לומדי תורת חב"ד אלא מה שנתפס אצלי - שכמה שידברו שם על אמונה וגדלות ה' כך מתרבה סוג של עזות והרגשה כאילו יש באמת הבנה בה', כלומר אני יכול לדבר על ה' ולומר מהלך הדברים בעמקות ו"הבנה אמיתית" אף הכל עובד, כאילו אני יכול ליכנס לזה באמת ולתאר ולדבר על אף מששנים שלא מבינים בעצמותו יתברך, ואני התחלתי להרגיש שאני מאבד את ה', היה לי הרגשה שזה כמין הסתרת ה' אצלי.

האם לחשוב 'היכן אני נמצא בעולם' זה ישות

עוד ענין שהרגשתי שם שאסור לחשוב מעצמו,

ובכן התחלתי גם אני לילך הרבה לשיעורים של רבי מאיר וועבערמאן, וכל פעם שהיה איהו חבורה או שיעור אצלם הצטרפתי אף אני עמם, התקיימו שם מידי פעם גם שיעורים של הרה"ג ר' אלימלך פלאהר שליט"א שהיה מגיע מפעם לפעם, ומאוד נהניתי מסגנון הדברים והדיבורים ששמעתי שם.

התעמקות והתבוננות בתורת חב"ד

וכן התחלתי ליכנס לענין של חב"ד בעמקות וביסודיות, וכמה שנים עסקתי בזה.

על דרך זה התחלתי גם ללמוד ספרי קבלה, לא דברים עמוקים ונסתרים ממנו. הייתי מתייעץ עם הגה"צ רבי אברהם לייטנער זצ"ל אב"ד מאנטעווידעא, איהו ספרים מותר לי ללמוד, והוא היה מורה לי הדרך בזה מה מותר לי ללמוד ומה לא, כך עברו עלי כמה שני כולם שיום לטובה במהלך זה.

אח"כ עברתי ללמוד בישיבת "תורת חסד" בהיטשין, ושם בישיבה היה ממש כמו שאומרים 'מקום' לבחורים כמוני, בחור בעל נפש ייש לו קצת הרגשה והשגות מצא שם את מקומו, הן מצד הישיבה והן מצד ראש הישיבה, ובעיקר מצד המשפיע בישיבה הרה"צ רבי יחזקאל ראפאפארט שליט"א שהוא בעצם הכניס אותי לישיבה, שברוב כוחו ונועם דיבוריו הכניס בקרב בחורי הישיבה עבודה וחסידות בעוז ותעצומות.

כך נמשכתי עוד ועוד לעיין ולהתעמק בתורת חב"ד, למדתי הרבה מאמרים של הרה"ק הרש"ב זי"ע ובספח"ק "דרך מצוותיך" ועוד כהנה רבות.

הייתי יושב כמה שעות ביום ביער מחוץ לעיר ועסקתי בתורת חב"ד, והיה לי חיות גדול בזה, ובעיקר הייתי משקיע כוחות ושעות רבות בענין של "התבוננות", כאשר למדתי בספרי הרה"ק הרש"ב זי"ע הרגשתי שייכות וקשר אמין וחזק, וממש הייתי 'תופס' את מהלך המחשבה לדעת מה יאמר בשורה הבאה, ומאוד נהניתי כאשר קלעתי אל המטרה...

קירבת ה' בשמו"ע יותר מכל ההתבוננות

כך עברו זמן רב שהלכתי בדרך זה, עד שברבות בימים הגעתי למסקנא שאין זה דרך בשבילי...

היה זה כאשר ישבתי כבימים ימימה ולמדתי בהתבוננות על גדלות הש"ת, ובפתע פתאום "תפסתי את עצמי" שעל אף ההתבוננות העמוקה בלימוד, הרי הקירבת אלקים שאני מרגיש בעת תפילת שמונה עשרה פשוטה ללא התעמקות והתבוננות יתירה עולה על כולנה, מציאות ה' וקירבתו אלי מתבטא הרבה יותר כשאני חושב בפשיטות שאני עם ה' ומדבר אליו, זה הרבה יותר אמיתי מאשר כל העניינים של התבוננות ועמקות, ואפילו אם אתבונן בדברים

ניצוץ קדישין

כמו שאי אפשר לכל מיני זרעונים לבוא לתכלית גידולם אלא עד שנותנין מתחילה הגרעין בעפר, ואחר כך הגרעין נתבלה, ואחר בלותו יפרח ויצניץ ונעשה אילן גדול. כן הדבר הזה

על ידי שמשפילין אותך עד עפר, על ידי זה התגדל ותציץ ותפרח בעולם!

(מתוך אגרת קודש שכתב רבינו לאוחז הדין ר' יחיאל ז"ל)

התקשרות לצדיק מהו

ומה שעזר לי להבין ענין ההתקשרות להצדיק, הוא על דרך מה שידוע לכל בר ישראל שבאמת אי אפשר שיהיה לאדם שייכות עם השי"ת בלי קיום התורה הקדושה, וכמו שאי אפשר שיבוא גוי ויהיה לו קשר עם השי"ת בלי להתגייר, לכן על זה הדרך יכול השכל להבין הענין של הצדיק, כי הנקודה של התורה ניתנה לקשר אותנו עם השי"ת לא כספר חוקים שגור עלינו והזהיר אותנו שאם נקיים יהיה טוב ואם לא יהיו עונשים חלילה, אלא ענין התורה הוא שהשי"ת רוצה שנגלה אותו בתורה והוא כביכול מגלה את עצמו בתורה, אמנם מה שקורה הרבה פעמים שיש שכחה בזה עד שהרבה פעמים הכל נתלבש בחיצוניות.

ואז פשוט שהצדיק שהוא מקיים את התורה באמת בתכלית השלימות ונמצא בעולם הזה, הוא יכול להאיר שגם אדם בשר דם כמו שהוא יקיים את התורה ויכסוף להשי"ת בכל נקודת היהדות, והיינו שהצדיק מחיה את התורה ואת השייכות שיש לכל יהודי עם השי"ת, להגיע אל התכלית הנרצה להתקרב אליו ית'.

בהירות האמונה שמקבלים מרביה"ק

ונקודה מיוחדת מה שקיבלתי אצל רביה"ק זה מתחדש תמיד הוא ענין בהירות האמונה, זה דבר שמקבלים תמיד בכל עת ובכל שעה, רביה"ק מבעיר אש האמונה בשלהבת קודש, ובפרט בשיחותיו הקדושות בספרה"ק שיחות הר"ן ממש מוראדי"ג, ובוזה נכלל כל העבודות, השיחה בינו לבין קונו שהוא יסוד מוסד אצלנו הרי מגלה עומק האמונה! אמונה בתכלית התמימות והפשיטות! אמונה ששייך לכל אחד ואחד! למגדול ועד קטן! להרגיש האמונה בהירות נפלאה!

ובכלל צריך לדעת שכדי לעבור את המניעות ולהפכם לנעימות העיקר הוא ע"י תפילה, לפרש כל הלב לפני השי"ת בכל הצדדים וצדידי צדדים, ועי"ז מרגיש האדם קירבת ה' ונועם עבודתו, וכמובן לעסוק תמיד בספרי רביה"ק ותלמידו הגדול "טעמה כי טוב סחרה לא יכבה בלילה נרה" שהוא העצה היעוצה ללבן המוח ולנקותו מכל מיני מחשבות ובלבולים אשר לא לה' המה, להכניס במוח הדעת האמיתית והנצחי, לטוב לנו כל הימים.

ניתן לשמוע הסיפורי התקרות מפי בעלי המעשה בקו המערכת, שלוחה 2/5

בספר של הצדיק שמצוה על זאת, הבנתי שאני חייב ללמוד את הספר אם אני רוצה שייכות לענין, על כן התחלתי ללמוד בספרה"ק 'ליקוטי מוהר"ן, והיה לי סדר שלמדתי - והוא כמו הסדר הידוע לזכור ש"ס הנקרא 'תלמודו ביד' - שלומדים כל יום הדרך של היום ושל אתמול ושל לפני שבוע וכו', כך למדתי במהלך כזה, והיו לי הדברים למשיבי נפש.

האמת אומר שלא ראיתי את עצמי נמשך להיות ברסלב'ער חסיד, רציני לישאר כמו עד עכשיו בתוספת דיבורים שארני מרגיש בהם אור ונועם הנשמה.

ובפרט בלימוד ספרי מורינו הרה"ק רבי נתן זיע"א לא היה לי שום שייכות, לא היה לי שום דבר נגדו חלילה, ידעתי גם אז שכל דבר שהוא אומר בוודאי ובוודאי אמיתי לאמיתו, כי הוא מדבר באמת וניכרים דברי אמת, וזה יכול להעיד כל מי שנכנס בעשרי ספריו, שהאמת היתה נר רגליו בכל צעד ושעל, ועד היום הזה אפילו אצל חוקרי היסטוריה למיניהם הרחוקים למידות ידוע שרבי נתן זיע"א הוא מקור מוסמך לסמוך עליו, אך אצלי עדיין לא נתפס הדבר על נכון.

הברותא עם כ"ק אדמו"ר מלעלוב ניקלשבורג שליט"א

לקראת ראש השנה הקרב ובא הגם שרציני מאוד לנסוע לאומאן עדיין פחדתי מאנשים שהיה לי איתם שייכות והייתי צריך להגיע לטובתם וכי"ב, על כן לא יכולתי להוציא מן הכוח אל הפועל ונסעתי לארץ הקודש, שיהיה לי קצת בחינה של אומאן...

הגעתי לירושלים עיה"ק, מצאתי ידיד שהכרתי מקרעטשניץ, והוא הראה לי מקום שאלך לכ"ק אדמו"ר מלעלוב ניקלשבורג שליט"א, בהטעימו שהוא מאוד ערליכער איד, ואכן הלכתי לשם והיה לי התפעלות גדולה מהאמת שלו, וזכיתי להסתופף שם במשך כמה וכמה שנים, למעשה הרבי שם אינו מתנגד לברסלב, ואני בעצמי למדתי איתו חמש פעמים בחברותא "ליקוטי מוהר"ן", הוא איש מורם מעם אך מתנהג עם על אחד כפי רוחו בשפלות ואמת, למדתי אתו חברותא גם גמרא.

זכורני שאז הוא היה חולה עם איזה מחלה קשה מאוד, ועקב זאת הוא סבר שזה סגולה בשבילו ללמוד תורה א' חלק שני ב"ליקוטי מוהר"ן" באמרו ששם מרומז המחלה הזאת, ולמד את זה לסגולה לרפואה.

שמיעת תורה שבעל פה המזכרת

כעבור זמן מה התחלתי לשמוע את השיעורים של הגה"ח רבי אליעזר חשין שליט"א, ונמשכתי מאז להשתתף בכל מוצ"ש בסעודת מלוח מלכה שעורך בעיר בית שמש, ושם כבר שמעתי גם את התורה שבעל פה של ברסלב, השיחת, ונוראת גדולת רביה"ק זיע"א.

כמובן שאחד הדברים שהיה אצלי בלבול גדול זה הענין של גדולת הצדיק וכו', למעשה עורני השי"ת בהשגחה פרטית בבחינת ה'ביאני המלך חדריו', שהשי"ת שם בדעתי שאלמד 'ליקוטי מוהר"ן' בעיני עם 'ביאור הליקוטים' הגה"ק רבי אברהם בר"נ זיע"א, אז ממילא כל תורה בנפרד רואין שם את גדולת רביה"ק עד שלא שייך כלל לומר אחרת...

האמת כן הוא שאין באמת דרך להעביר את זה לאחר, לא עם שיעורים והסברים ולא עם דיבורים וויכוחים, אי אפשר להעביר את זה, זה לא נקלט בלב מי ששומע ע"י מאמרים ודרשות, רק כשמתיישבים ללמוד 'ליקוטי מוהר"ן' ובנוסף לזה משמשים ומסתובבים אצל זקני איש אשר קיבלו את התורה שבעל פה גם כן מדורות קודמים, אז זוכים להשכיל על דבר אמת, האמת מאיר עיני האדם החפץ האמת, ואז משיגים על נכון ש"הביאני המלך חדריו נגילה ונשמחה בך".

צריכים לבדוק ולהבין בשכל גדלות הבורא ב"ה, ולא שואלים אף פעם "היכן אני נמצא בעולם ואיפה אני ארוח", כי כאשר שואלים ונכנסים לענין זה הוא כבר בגדר "ישות", אבל קוץ בה, כי אם האדם לא שואל את עצמו היכן הוא בעולם, אז עם כל החקירות והחכמות לא מגיעים באמת להשי"ת.

השגות גבוהות לעובדא למעשה

עכשיו אחר שזכיתי כבר להתקרב לרביה"ק אני מבין למפרע שזה מה שאמר רביה"ק שכלל שההשגות גבוהות יותר כן יש להם יותר שייכות לכל אחד, כמו למשל ההשגה של "איה מקום כבודו" (עי' לקיים תורה י"ב תי"ט) שהוא גבוה מעל גבוה, וממקום רום ההשגה הוא הוא הנותנת חיות ותוקה לכל אחד יהיה מי שיהיה, שיוכל לאחוז את עצמו עם בורא עולם ב"ה, וכן ענין שנתהפך הכל לטובה, אפילו שרביה"ק לא מבאר להדיא בהבנה שכלית איך זה שייך אלי, אך הוא מדריכני לקבל את אלו ההשגות בכלים הראויים, האיך אזכה להגיע לשייכות עם השי"ת עי"ז, והוא ע"י הצעקה "איה" לקרוא ולפנות אל השי"ת בדיעה הרגשה שהשי"ת קרוב אלי בכל עת, וזה בחינת נקודת אמונה שעולה על הכל, יותר גבוה מהכל, וזה עיקר הנקודה.

עכ"פ אף כאשר הבנתי זאת וגם ידעתי שיעקר החיפוש הוא נקודת האמונה, מ"מ למעשה המשכתי ללמוד ספרי חב"ד ולהחיות את נפשי בהם, באותו זמן ניגש אלי היה לי חבר ואמר לי שאדע שעבודת ה' אמיתי יש בברסלב, הוא המשיל זאת בטוב טעם ודעת במשל מסויים אשר תכלית הנמשל היה שהיא עבודה השווה לכל נפש, שכל אחד ואחד באשר הוא מגדול ועד קטן יכול להיכנס לשערי עבודת ה' על ידה.

הסתלקות הרה"ק מקרעטשניץ זיע"א

והנה היה לי אז סוג מחשבה והרגשה שכדי להכיר דבר על אמיתותו צריך לבדוק בדרך הנגינה, דהיינו לשמוע יגוני מאותו מקום ועל ידי זה להכיר ולהפנים מה "הם מוכרים"... האמת שאיני יודע מהיכן שאבתי זאת, אך כך הרגשתי.

ובכן, הלכתי וקניתי טייפ של יגוני ברסלב, והקשבתי לזה, וממש - אין לי מילים לתאר מה שהרגשתי... פשוט יצאתי מהכלים לגמרי, הניגונים - שבו את לבי... הרגשתי בהם ענין אחר לגמרי... איני יכול לתאר בדיבורים, אך התחלתי להכיר שיש כאן איזה אמת שלא הכרתי עד הנה...

והאמת שלא היה אצלנו התנגדות על ברסלב, בבית אבי נמצאו בין הספרים גם ספרי רביה"ק, גם אני כשלעצמי היו לי ספרי ברסלב ועיינתי בהם לפעמים, על כן הכרתי בכללות ולא היה לי דבר לי לגמרי, ידעתי קצת על ענין התבודדות ולקוטי עצות וכי"ב, אמנם את עומק האמת ופנימיות החיות באמונה פשוטה ותפילה ושיחה בינו לבין קונו בתמימות ופשיטות, כל זאת התחלתי להבין דווקא דרך עולם הנגינה.

וכך אט אט - על אף שעדיין הייתי עוסק הרבה בתורת חב"ד - התחלתי ללמוד ולהבין עוד ועוד בתורת רביה"ק, ונכנסתי עוד ועוד בנקודות רביה"ק ודרכו בקודש.

בראש השנה שנת תשס"ו לפ"ק עוד נסעתי להרה"ק רבי הערשליץ מקרעטשניץ זי"ע, ואחר ר"ה זכיתי לדבר עמו בפעם האחרונה, כי בשנה הזאת חלה את חליו ממנו לא קם ואח"כ בחודש אייר עלה בסערה השמימה.

קשוא לעסוק בהתבודדות כרי ללמוד ספרי ברסלב

במשך הזמן כבר היה לי שייכות יותר ויותר עם ברסלב, והתחלתי כבר עם הענין של התבודדות, אבל למעשה הבנתי שאיני יכול להתבודד אם איני לומד

